

13. februar 2013

STATENS KUNSTFOND
H.C. ANDERSENS BOULEVARD 2 / 1553 KØBENHAVN V
T: (+45) 33 74 45 40 / WWW.STATENSKUNSTFOND.DK
MAIL: SKF@STATENSKUNSTFOND.DK
/ STATENS KUNSTFOND FREMMER DANSK SKABENDE
KUNST. FONDEN PRÆMIERER HØJ KUNSTNERISK
KVALITET OG STØTTER TALENTFULDE KUNSTNERE

Forslag til modtager af livsvarig ydelse

Der kan efter dødsfald tildeles en livsvarig ydelse til en **skønlitterær forfatter**

Som grundlag for repræsentantskabets indstilling til ministeren om besættelse af livsvarig ydelse, jf. § 10, stk. 4 i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 119 af 16.2.2009 om Statens Kunstfond mv. foreslår Statens Kunstfonds Litteraturudvalg:

Laus Strandby Nielsen (født 1944)

Laus Strandby Nielsen debuterede i 1970 med digtsamlingen *Åhhh! ... Kom hurtigt!* Siden har han udsendt yderligere syv digtbøger: *Illustrationer* (1974), *Som i en drøm - Digte om at vågne* (1982), *Den sorte væg* (1987), *Grinetilmiddag og andre digte* (1989), *Mellemrum* (1999), *Kærlighedsdigte m.m.* (2006), og senest *Hvis der ikke er sandstorme, så er der sikkert noget andet*, som udkom i 2010.

Kvanitativt er det således ikke noget stort forfatterskab, Laus Strandby Nielsen foreløbig har bag sig. Kvalitativt, derimod, er det vældigt. Og nu er det, det bliver svært, for det er så fristende bare at lukke op for den store pose med hyperbler, generelle begreber, hævdvundne klicheer og rosende adjektiver og så ellers strø ud med gavmild hånd, og tale om digtenes sproglige spændstighed og præcision, om den eksistentielle alvor som præger dem, men som bestandig holdes i skak af en finurlig, indimellem barok, humor; om det lette og det tunge, det mørke og det lyse, det små i det store og det store i det små, og ikke mindst kærligheden og døden - og det ville allsammen være sandt, men også temmelig intetsigende, sådan som uforbeholden begejstring ofte er det.

Skal man tilstræbe en mere præcis og anvendelig karakteristik af Laus Strandby Niensens værk, behøver man imidlertid ikke søge længe. Den har han nemlig selv leveret, i sin debutbog *Åhhh! ... Kom Hurtigt!*, hvor titlen på det allerførste digt lyder: "Opfordring til at tage mørket i betragtning" med undertitlen "(Til beroligelse af børn og umyndige)". For på sælsom profetisk vis (eller det var måske planen lige fra starten?) fungerer disse første linjer nærmest som en overskrift for alt det der skal følge, ikke bare i dette digt og denne bog, men også i alle de efterfølgende.

Laus Strandby Nielsen er en lysets digter, en kærlighedsdigter; men lyset afvejes bestandig af mørket, og i kærligheden er døden indlejret. Som i det indledende digt i *Som i en drøm*, som her citeres in extenso:

Da jeg så dit ansigt
den første morgen
så tæt på da jeg slog øjnene op
da du slog øjnene op,
da vi smilede til hinanden,
kærtegnede hinanden blidt, en finger
på næsen, hagen, rundt om navlen
og den slags, så dejligt, så svimlende
at vi måtte gribe hårdt og heftigt
fat i hinanden, knuge
som i gråd,
da så jeg at døden har tilgivet mig,
at den ikke har forladt mig for alvor,

tænkte jeg senere. Selvom
jeg har taget den forfængeligt,
maskeret mig som den, bagtalt den,
bor den i mig med uformindsket styrke.
Alt det døden overkommer, tænkte jeg,

tænk bare på en lille ting
som al den død der er i alt det liv
der er i bare din lillefinger
eller din allermindste øjenvip.

Et dårende smukt kærlighedsdigt, som et fjernt ekko af Aarestrup. Smukt og dødsensalvorligt; men samtidig ligger latteren og bobler lige under overfladen: "kærtegnede hinanden blidt, [...] rundt om navlen/og den slags", "Alt det døden overkommer" - den er der hele tiden, overalt. Selv i digtet "Nu" fra *Kærlighedsdigte m.m.*, som handler om det smertelige tab af den elskede, mærkes humoren, selv om den unægtelig er blevet mere besk og resigneret. De afsluttende linjer lyder: "Alt for sent fik vi/blandet varme og kulde,/blandet liv og død./Ingenting er virkeligt./Alt for virkeligt."

Poul Borum karakteriserede Laus Strandby Nielsen som "en af vore mest fremragende og mest ubemærkede digtere."

Statens Kunstfonds Litteraturudvalg kan kun erklære sig enig, og indstiller hermed, med stor glæde, Laus Strandby Nielsen til den livsvarige ydelse i håbet om at dette kan medvirke til at ændre på den sidste del af den karakteristik.

Og vi vil tillade os at slutte af med endnu et citat, fra den seneste bog, *Hvis der ikke er sandstorme, så er der sikkert noget andet*:

IDYL

Nu skal det være. Gode gamle nu. Mens katten sover, og musene gnaver i de elektriske ledninger. Før det lysvågne dybe vand bliver til en søvnløs vandpyt. Mens baggrunden stadig holder sig i baggrunden, og der er fred og ro i fryseren.

Litteraturudvalget består af: *Ida Jessen (formand), Trisse Gejl og Peter Rønnov-Jessen*

CV, Laus Strandby Nielsen

(kilde: www.gyldendal.dk)

Laus Strandby Nielsen er født i Aalborg i 1944. Familien flyttede nogle år senere til Lillerød hvor han er vokset op. Han blev mag. art i litteraturvidenskab i 1972.

Laus Strandby Nielsen debuterede som lyriker i 1970 med Åhhh! ... Kom hurtigt! I sin anmeldelsen af bogen skrev Poul Borum: "Så kom halvfjerdserne!"

Derefter fulgte Illustrationer (1974), som er opstået i et samarbejde med grafikeren Sys Hindsbo. I det færdige værk – der udkom som et nummer af Hvedekorn – indgår billederne og digtene med lige stor vægt.

Senere er udkommet:

Som i en drøm (1982).

Den sorte væg (1987).

Grinetilmiddag og andre digte (1989).

Mellemrum (1999).

Kærlighedsdigte m.m. (2006).

Den fynske forårsudstilling (2009), hvor Laus Strandby Nielsen har skrevet et digt til hvert af de 18 papirbilleder, der præsenterer de 18 udstillende billedkunstnere.

Laus Strandby Nielsen har sammen med Niels Andersen skrevet børneforestillingen Dysses eventyr (1983) – som teatret Vandrefalken (nu Holbergteatret) lige siden har haft på repertoire.

Hans digte er oversat til italiensk, tyrkisk og engelsk.

Laus Strandby Nielsen modtog Johannes Ewald Legatet i 1995 og Morten Nielsens Mindelegat i 2002.

Indtil 2005 har han i en årrække arbejdet som seminarielærer, sidst på Københavns Dag- og Aftenseminarium. Han er nu bosat på Fyn.

Forslag til modtager af livsvarig ydelse

Der kan efter dødsfald tildeles en livsvarig ydelse til en **komponist**.

Som grundlag for repræsentantskabets indstilling til ministeren om besættelse af livsvarig ydelse, jf. § 10, stk. 4 i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 119 af 16.2.2009 om Statens Kunstfond mv. foreslår Statens Kunstfonds to Tonekunstudvalg:

Komponist Wayne Siegel, f. 1953

Siden Wayne Siegel i 1973 flyttede fra USA til Danmark har han været en bestandig inspirationskilde og et evigt frisk pust til det danske musikmiljø. Tidligt i hans musikalske karriere hentede han inspiration fra utallige sider af amerikansk musik - frem for alt fra folkemusik og den amerikanske minimalisme, hvilket han på fornem vis gennem hele sin karriere har været i stand til at forene til et egenartet musikalsk udtryk. I hans tidligste kammermusikværker skabte han smukke loops af melodier med en forunderlig klarhed. En folkemusik i fantasifyldt forskydning og faste rammer.

Gennem 80'erne begyndte Wayne Siegel i højere og højere grad at benytte ny elektronisk teknologi i sine værker. Computeren og elektriske instrumenter blev integreret i hans musik, og gav ham mulighed for at styrke hans musiks generelle karakteristika og forstørre hans musikalske idéer i opbygninger af musikalske lag i polyfone mønstre og en stærk fokusering på puls, der ofte giver hans musik et dansant, insisterende udtryk. Dette høres tydeligt i hovedværket fra 1986, "Devil's Golf Course" for orkester og synthesizers.

I de seneste år har den interaktive brug af computeren fået en vigtig rolle i Wayne Siegels kompositioner. I musikken til danseforestillingen "Sisters" er de to kvindelige dansere med til at forme musikken her og nu, og i værket "Two Hands (not clapping)" går Siegel skridtet videre. Her bliver han selv performer. Med sine hænder former han musikken - trækker den frem fra computeren som dirigenten foran orkestret, og skønhed og humor mødes på smukkeste vis.

Siden 1986 har Wayne Siegel været lærer og inspirator for flere generationer af komponister med rødder i elektronisk musik. Først som leder af det DIEM (Dansk Institut for Elektronisk Musik) og fra

2003 som professor ved Det Jyske Musikkonservatorium.

Wayne Siegel er oplagt at hædre med livsvarig ydelse fra Statens Kunstfond

Tonekunstudvalgene består af: Bent Sørensen (formand), Hans Gefors, Frode Andersen, Pernille Bévort og Jens Unmack

Wayne Siegel: Værkliste

(kilde: www.waynesiegel.dk)

Orchestral Music

Concerto for Organ and Orchestra (2010-11) (30`)

Concerto for Percussion & Winds (1988) for symphonic winds, 2 percussion soloists (18`)

Devil`s Golf Course (1986) for large orchestra, synthesizers and percussion (22 `)

Narcissus ad fontem (1976) for symphony orchestra (12 `)

Opera

Livstegn - (Signs of Life) Opera in 5 Acts (1994) for ob., cl., 2 vln., vla., vlc., perc., 2 kbd., 4 voices (130`)

Works with live electronics

Two Hands (not clapping) (2009) for solo performer and computer (15`)

Jericho 2.0 (2008) for two trombones and computer (11`)

Close Orbit (2005) for mezzo soprano, guitar and electronics (45`)

Guernica (2001) for clarinet, percussion, violin, contrabass and computer (12 `)

Terra (2000) for mezzo soprano and electronics (15 `)

Sisters (1998) for two dancers and computer (13 `)

Match II (1998) for flute and computer (14 `)

Movement Study (1997) for solo dancer and computer (15 `)

Match I (1996) for percussion and computer (15 `)

Jackdaw (1995) for bass clarinet and computer (10 `)

Tracking (1990) for string quartet and computer (17 `)

Netværk (1989-94) for four composers and four computers (60 `)

Supreme Sacrifice (1981) for keyboards, voice and electronics (16 `)

Street Music (1981) for keyboards and electronics (15 `)

Voices Recurrent (1980) cello and delays (15 `)

Side 4

Rosewood Afternoon (1980) for guitar and delays (16 `)

Autumn Resonance (1979) for piano and electronics (25 `)

Chamber Music

Road Movie (2008) for 16 trombones (13`)

Rapids (2006) for violin, cello and piano (11`)

Incantation (2005) for five percussionists (14`)

Tres Cantes (2005) for chamber orchestra (12`)

Tarantula (2003) for chamber orchestra (15`)

City Streets (2000) for saxophone quartet and percussion (14`)

Millennium Cafe (1999) concerto for trumpet and ensemble (17`)

City View (1996-99) for saxophone quartet

Savanna (1997) for percussion duo (15`)

Paso (1993) for flute, cello, guitar and percussion (10 `)

Sound Patterns (1987) for clarinet, cello and piano (14 `)

Three Canons for Two Guitars (1987) (16 `)

Canon for 9 Flutes (1986) (9 `)

Last Request (1986) for percussion solo (16 `)

42nd Street Rondo (1984) for 2 percussionists (15 `)

Invention (1983) for trumpet, trombone and tuba (11 `)

Polyphonic Music for brass quintet (1983)2 tpt., hn., trb., tuba (14 `)

Polyphonic Music for wind quintet (1983) fl., ob., cl., bn., hn. (14 `)

Watercolor, Acrylic, Watercolor 1981 for fl., ob., cl., bn., hn., 2 vln., vla., vic.,cb (18 `)

Music for 21 Clarinets (1980) for 21 Bb clarinets (18 `)

Mosaic in Wood and Brass (1979) for ob., cl., sax., tpt., 3 perc., el. bs. guit. (20 `)

Domino Figures (1979) for 10 - 100 guitars (18 `)

Semitic Dance (1978) for 2 clarinets and four percussionists (15 `)

String Quartet No. 1 (1975) for string quartet (30 `)

East L.A. Phase (1975) for 2 pianos or four guitars or four marimbas (8 `)

Electronic Music

Bloopers (Fraklip)(2008) ballet music (16`)

Nykker (2007) ballet music (25`)

Guernica Revisited (2002) for 5 channel tape surround sound (11`)

Burning River (1999) for 4 channel tape surround sound (14`)

Tunnel Vision (1998) for 4 channel tape (12 `)

Tunnel (1995) for 4 channel tape (11 `)

Cobra/Tunnel (1988-95) for 4 channel tape (32 `)

Forest Music (1989) for 4 channel tape (14 `)

Cobra (1988) for 4 channel tape (21 `)

Installations

Drowning/Burning (2010) interactive sound installation, Skive Museum of Art

Climb (2006) interactive sound installation for children in collaboration with visual artist Helene Bruun

Room No. 1 (2004) surround sound for 3D stereoscopic panorama video by Jette Gejl in collaboration with Peter Moeller Nielsen (10`)

Room No. 2 (2006) surround sound for 3D stereoscopic panorama video by Jette Gejl in collaboration with Peter Moeller Nielsen (8`)

Room No. 3 (2005) surround sound for 3D stereoscopic panorama video by Jette Gejl in collaboration with Peter Moeller Nielsen (10`)

Music for Wind (1991) computer music installation (variable duration)

Chimney Music (1991) computer music installation (variable duration)

Vocal Music

Sappho Fragments(2004) for mezzo soprano and guitar (12 `)

Side 6

Three Lorca Songs (2003) for a capella choir (15 `)

Eclipse (1992) for 4 voices and electronics (14 `)

Northern Voice (1984) for choir and ensemble (12 voices) (10 `)

Pastel Music (1979) for a capella choir (16 voices) (18 `)

13. februar 2013

STATENS KUNSTFOND

H.C. ANDERSENS BOULEVARD 2 / 1553 KØBENHAVN V
T: (+45) 33 74 45 40 / WWW.STATENSKUNSTFOND.DK
MAIL: SKF@STATENSKUNSTFOND.DK
/ STATENS KUNSTFOND FREMMER DANSK SKABENDE
KUNST. FONDEN PRÆMIERER HØJ KUNSTNERISK
KVALITET OG STØTTER TALENTFULDE KUNSTNERE

Forslag til modtager af livsvarig ydelse

Der kan efter dødsfald tildeles en livsvarig ydelse til en **komponist**.

Som grundlag for repræsentantskabets indstilling til ministeren om besættelse af livsvarig ydelse, jf. § 10, stk. 4 i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 119 af 16.2.2009 om Statens Kunstfond mv. foreslår Statens Kunstfonds to Tonekunstudvalg:

Thomas Clausen, f. 1949

Thomas Clausen er som komponist en sansende poet og en sanselig æstet. Igennem en lang karriere har han hele tiden afsøgt nye udtryksformer og leget sin musik ind i nye genrer. Han har skrevet musik for store ensembler, kor og Big Band, hvor han har høstet af sin store erfaring med - og kendskab til - klassisk musik, og fra midten af 90'erne har han hentet stor inspiration i brasiliansk musik. Selv når han smelter sine kompositioner ind i et tilsyneladende fjernt univers, og han synes borte fra sin egen verden, har han hele tiden sit eget originale udtryk med sig.

Thomas Clausen er en virtuos og følsom pianist. Hans hænder former musikken på vidunderlig vis, og hans musik udspringer fra klaveret. Derfor er det også klavermusik og musik for den traditionelle jazztrio med klaveret i centrum, der ligger som en rød tråd gennem hele hans produktion. Hans melodier og temaer synes ofte enkle, men netop i enkelheden, hvor alt overflødig er skrækket bort, kan man lytte sig ind i en musik, hvis skønhed kan få hårene til at rejse sig på kroppen, og en lang række af hans melodier i den lille form har et klassikerpotentiale, der kan bære traditionen videre til fremtiden.

I en verden - i en genre hvor soloklaver og jazztrio tynges af en stor byrde af tradition, formår Thomas Clausen at kravle ud af forbilledernes historiske skygger og skabe sin egen kompositoriske identitet, som synes mærket af en uforklarlig men umiskendelig nordisk tone. På albummer som "Rain" (1980), "Piano Music" (1988) og hans allerseneste udgivelse, "Sol" (2012) mærker man, at der skabes en lige, ubrudt linie fra Clausens vision gennem hans hænder på tangenterne, ud i hans kompositioner og ind i lytterens drømme og kroppe. En musik fyldt af nordisk længsel. En original musik skrevet i et land, hvor det sneer.

Thomas Clausen er oplagt at hædre med livsvarig ydelse fra Statens Kunstfond.

Tonekunstudvalgene består af: Bent Sørensen (formand), Hans Gefors, Frode Andersen, Pernille Bévort og Jens Unmack

CV, Thomas Clausen

(kilder: www.kapelmesterforening.dk og www.jazzdanmark.dk)

Uddannelse:

Klaverundervisning af Johs Viggo Pedersen, Jørgen Helweg Mikkelsen, Friderich og Birgit Gyrtler.

I komposition af Ib Nørholm, N.V. Bentzon og Leif Kayser.

Væsentligste opgaver:

Spillet med mange internationalt kendte jazzmusikere, f. eks. Dexter Gordon, Miles Davis, Joe Henderson, Elvin Jones, Roy Haynes, Palle Mikkelborg, Jan Garbarek, NHØP.

Komponeret for egne små-grupper, såvel som værker for større besætning: symfoniorkester, bigband, kor, kammermusik, sange osv.

Pt leder af:

Thomas Clausen Trio (med Jesper Lundgaard (bas) og Peter Danemo (dr).

Thomas Clausen Brazilian Quartet som for nylig er blevet udvidet til en kvintet med guitaristen Mikkel Nordsø.

Thomas Clausen Brazilian Octet samme plus Harpetrioen Madam Claude, som består af: Pia Kaufmanas (fløjter); Ida Speyer Grøn (bratsch) og Tine Rehling (harpe).

Diskografi i udvalg:

Rain (Matrix, 1980)

Entrance: *Palle Mikkelborgs Journey To..* (Exlibris, 1984)

She Touched Me (MA Music, 1988)

Piano Music (MA Music, 1988)

Miles Davis: *Aura* (CBS, 1989)

Café Noir – feat. *Gary Burton* (Intermusic, 1991)

Psalm (Storyville, 1994)

Lille Muko: *Nordisk Suite* (Point, 1996)

Follow The Moon (Stunt, 1997)

DR Big Band: *August Music* (Stunt, 1999)

Prelude To A Kiss (Stunt, 2000)

My Favorite Things (Stunt, 2001)

Balacobaco (Stunt, 2003)

Back To Basics (Stunt, 2007)

tRIO (Stunt, 2009)

Priser:

Radio Jazz Prisen (1988), Ben Webster Prisen (1989), JASA Prisen (1990), Danske Grammy (1991), Fanfare Prisen (1992) og Statens Kunstfonds treårige arbejdsstipendium (2000-2002).